

BONDĂREL
ȘI BUCURILE
IERNII

BRITTA SABBAG
MAITE KELLY
JOËLLE TOURLONIAS

TRADUCERE DIN GERMANĂ DE MARA WAGNER

CORINT BOOKS

— Trezirea, strigă Bondărel, trăgând pătura cu care erau înveliți mama și tata Bondărescu.

Cei doi continuă să sforăie.

— Haideți, treziți-vă odată! insistă Bondărel. E Crăciunul!

— Crăciunul? întrebă tata căscând. Te-ai trezit cu noaptea-n cap!

Bondărel însă țopăie fericit în pat și sare între părinții săi.

— Dar azi sărbătorim, în sfârșit, Crăciunul!

— Asta va fi abia diseară, oftează mama Bondărescu somnoroasă. Mai lasă-ne să dormim un pic, bine?

— Bine, spune Bondărel. Atunci mă duc să văd dacă s-a trezit Omiduță.

Omiduță zburătăcește emoționat în jurul casei sale din frunze.

— Bună, Bondărel! strigă el vesel. Azi sărbătorim, în sfârșit, Crăciunul. Ești la fel de nerăbdător ca mine?

Bondărel dă din cap aprobator.

— Oare ce cadouri vom primi? întreabă Omiduță.

— Oare ce bunătați o să mâncăm? se aude și Bondărel.

— Și oare cum va arăta pomul de Crăciun? continuă Omiduță.

Fina Puricel, care se apropiase tiptil de ei, țopăie și ea în jurul lui Bondărel și al lui Omiduță.

— Cadouri, cadouri, pom de iarnă, mâncare delicioasă, când începem?

— Mai e atât de mult până diseară, suspină Bondărel. Ce să facem până atunci?

